

Liturgie morgendienst Appingedam

Zondag 22 maart 2020 – Vierde van de Veertigdagentijd – Zondag Laetare (halfvasten)

Uitzending via kerkradio i.v.m. coronavirus

Aanwezig: koster, cantor-organist, 4 cantorijleden,

voorganger: ds. Johan van den Berg

Welkom

Aansteken van de Paaskaars

Aanvangspsalm: Psalm 62 vs. 1 en 5

62:1

Mijn ziel is stil tot God mijn Heer,
van Hem verwacht ik altijd weer
mijn heil, – op Hem toch kan ik bouwen.
Ik wankel niet, want Hij staat vast:
mijn toevlucht, als het water wast,
mijn rots, mijn enige vertrouwen.

62:5

Voorwaar, Hij is mijn heil, mijn rots,
mijn naam rust in de schutse Gods.
O volk, uw God laat u niet vallen.
Als gij voor Hem uw hart uitstort,
vertrouw dat gij gezegend wordt:
God is een schuilplaats voor ons allen.

Stil gebed

Bemoediging en groet

Gezongen gebed om ontferming:

Lied 25a

Mijn ogen zijn gevestigd
op God, of Hij mij redt.
Mijn hart, hoezeer onrustig,
heb ik op Hem gezet.
Kan ik de nacht verduren,
waarin Gij verre zijt?
Gij zult mijn voeten sturen
in 't duister van de tijd.

Woorden van leven

Gebed om het licht van de Heilige Geest

Schriftlezing: Job 2

Zingen: Lied 845 vs. 1 (op oorspr. mel. van Ps. 77)

Tijd van vloek en tijd van zegen
tijd van droogte tijd van regen
dag van oogsten tijd van nood
tijd van stenen tijd van brood.
Tijd van liefde nacht van waken
uur der waarheid dag der dagen
toekomst die gekomen is
woord dat vol van stilte is.

Schriftlezing: Johannes 11 : 32-37

Zingen: Lied 932 (voorbeeld: <https://www.youtube.com/watch?v=5eQWHJoH9qU>)

932:1

Rust nu mijn ziel. Laat ze maar roepen,
dringen om ruimte die God toebehoort.
Smart kent haar klacht, vreugde haar zingen,
chaos vraagt een herscheppend woord.

932:2

Rust nu mijn ziel. Zoek niet onrustig
te vroege vrede, maar geef je aan God.
Voedsel is het dat niet verzadigt,
drinken te over, toch kwelt dorst.

932:3

Rust nu mijn ziel. Dit is jouw lichaam,
jouw lastig lichaam, hoe word je weer heel?
Soms even raakt hemel de aarde;
God geve dat je ziet en weet.

932:4

Rust nu mijn ziel. Weet je geborgen,
durf te geloven, hoor: God heeft je lief.
In pijn en leed deel je in Christus,
Hij kent de smart, Hij roept: vrees niet.

Verkondiging

Zingen: Lied 947

947:1

Wanneer mijn hart vaarwel moet zeggen
en loslaat wat het leven bood,
kom, Geest, uw zegen op mij leggen,
verzeker mij: Gods trouw blijft groot.

947:2

Wanneer mijn hart nu moet aanvaarden
wat mij het lot te dragen geeft,
kom, Christus, kom en wis mijn tranen,
als ik mij aan U overgeef.

947:3

Wanneer mijn hart, tot U geheven,
het thuis herkent, dat Gij ons biedt,
blijf, Vader, mij met licht omgeven,
en al mijn klagen wordt een lied.

Dankgebed en voorbeden

afgesloten met stil gebed en gezamenlijk gebeden Onze Vader (klassiek)

Slotlied: Lied 91a

91a:1

Wie in de schaduw Gods mag wonen
hoeft niet te vrezen voor de dood.
Zoek je bij Hem een onderkomen –
dan wordt zijn vrede jou tot brood.
God legt zijn vleugels van genade
beschermend om je heen als vriend
en Hij bevrijdt je van het kwade,
opdat je eens geluk zult zien.

91a:2

Engelen zendt Hij alle dagen
om jou tot vaste gids te zijn.
Zij zullen je op handen dragen
door een woestijn van hoop en pijn.
Geen bange nacht zal je doen beven,
geen ziekte waar een mens van breekt.
Lengte van leven zal God geven,
rust aan de oever van een beek.

91a:3

Geen duister zal je overvallen,
er is een licht dat eeuwig brandt.
Duizenden doden kunnen vallen, –
jij blijft geschreven in Gods hand.
God is een schild voor zijn getrouwen
die leven van geloof alleen.
Hij zal een nieuwe hemel bouwen
van liefde om hun tranen heen.

Zegen